

Punë Të Rëndësishme - Pjesa 4 nga 4

Falenderojmë Perëndinë për secilin prej jush dhe i jemi mirënjohës Atij që mund t'ju sjellim një fjalë inkurajimi sot.

Lutem shumë që Perëndia do ju flasë specifikisht në situatën ku ndodheni. Sot jemi në pjesën e fundit të serisë që e kemi quajtur “Punë të Rëndësishme”. Për këtë seri kemi marrë si model një djalë të zakonshëm nga Dhjata e Vjetër, Nehemia, që bën një punë shumë të rëndësishme.

E di çfarë mendoj dhe e besoj fort për secilin?

Ti nuk je krijuar kot, rastësisht. Perëndia ynë i mirë të krijoj ty, në dijen e Tij, sepse ai shikon në kohë se çfarë do bëhej me ty. Të krijoj dhe dole ti. Vendosi brenda teje pasione, dëshira, dhunti, talente për të bërë diçka, për të sjellë ndryshim në këtë botë, për të ndikuar dikë me diçka.

Lutem shumë që sot do të sfidoheni, shkundeni, frymëzoheni për të bërë një punë të rëndësishme për lavdinë e Perëndisë.

Unë besoj që Perëndia ka një punë të rëndësishme për secilin prej jush, për të ndikuar dikë, për të sjell ndryshim.

Dua të të sfidoj, ku është ajo puna e rëndësishme që Perëndia do që të bësh? A është këtu në kishë? Apo është diçka në lagje, në pallat, në fis, në familje?

Kemi patur Nehemian si model dhe kemi parë hap pas hapi sesi fillohet dhe vazhdohet një punë e rëndësishme.

Po kush është Nehemia, ja një përsëritje e vogël. Një djalë i zakonshëm. Ai po i shërbente mbretit të Persisë, si kupë-mbajtës. Siç mund të jetë sot një bodyguard i kryeministrit.

Vëllai vjen për ta takuar dhe aty dëgjon për gjendjen e rëndë të popullit të tij në Jeruzalem. Jeruzalemi u pushtua nga mbreti Nebukadnestar i Babilonisë i cili shkatërroi çdo gjë, qytete, tempullin, dogji, shembi muret rrethuese. Dhe Jeruzalemi ishte për faqe të zezë. Ngelën vetëm një pakicë e vogël njerëzish sepse shumica u morën në mërgim.

Por pasi disa vitesh, afërsisht 50 mijë Izraelitë u kthyen për të rindërtuar qytetin. Nuk ia dolën, gjendja vazhdoi e pashpresë dhe e mjeruar.

Derisa një ditë vëllai i Nehemias, i thotë atij që gjendja është shumë e keqe. Nehemia u trishtua shumë për njerëzit e tij.

Ishin në mjerim, pa drejtim, pa shpresë. Dhe Nehemia filloi t'i lutej Perëndisë. Ai ishte njeri i lutjes, 12 herë thuhet që u lut dhe disa nga lutjet e tij janë në librin e Nehemias.

Ai shkon te mbreti dhe i kërkon leje për të lënë punën për ca kohë dhe të udhëtonte në vendin e tij për të parë situatën dhe si mund të bënte diçka. Ndoshta Perëndia mund të përdorte atë për të ndërtuar murin rrethues të qytetit. Shkoi atje dhe rifilloi puna. Dhe sa kishte marrë vrull puna, filluan telashet. Ne e dimë që kur fillon diçka, pas një farë kohe të bie pak vrulli, nga lodhja, nga shpërqëndrimi. Por...

Kur të bie vrulli i asaj që po bën, ngrenë kokën kundërshtarët.

Ajo gjëja që ti po bën, sapo merr vrull, ti po ndikon dikë në emër të Perëndisë dhe fillon dalin kundërshtarë për atë që po bën. E di si është puna, lexoje këtë thënien:

Nëse i ligu nuk të dëmton dot, do mundohet të shpërqëndrojë.

I ligu do bëjë ç'të jetë e mundur që ta largojë mendjen nga ajo që po bën. Nga puna jote e rëndësishme, thirrja jote, qëllimi që i ke vënë vetes. Dhe ashtu i ndodhi Nehemias, dolën armiqtë, Sanballati dhe Tobiahu dhe një tjetër që quhej Geshem. Geshem, ça emri, që nga emri duket që është kundërshtar. Filluan ta shpërqëndronin Nehemian nga puna që po bënte. E di si e kam quajtur mesazhin sot?

Mbyllja Derën Shpërqëndrimit.

Nehemia kapitulli 6

Ja si thuhet në vargjet e para:

Nehemia 6:1-2 *'Kur Sanbalati, Tobiahu dhe Geshem arabi dhe armiqtë tanë të tjerë mësuan që unë kisha rindërtuar muret dhe që nuk kishte mbetur asnjë e çarë në to (megjithëse atëherë nuk i kisha vënë akoma kanatet e portave), Sanbalati dhe Geshemi më çuan për të thënë: "Eja dhe takohemi bashkë me një nga fshatrat e luginës së Onos". Por ata mendonin të ma punonin.'*

Kur puna po ecte mirë dhe gati po mbaronte, çfarë bënë?

Nehemia, ndalo së ndërtuari murin, ndaloje punën që ti beson se të ka kërkuar Perëndia për ta bërë dhe hajde na tako neve në luginën e Onos.

Reagimi i Nehemias ishte i veçantë, sepse dikush sot mund ta konsideronte si mundësi të mirë për t'u takuar me kundërshtarin. *E di që më urrejnë, e di që nuk më kanë qejf por, fakti që po më kërkojnë të takohemi, mos vallë janë bërë të mire?!*

Mund të jetë mundësi për të bashkëpunuar ose për t'ua përplasur në fytyrë të vërtetën. Por ka një problem...

Atë që mund ta shikosh si mundësi të mirë, shpesh Perëndia e shikon si shpërqëndrim.

Nuk e dallojmë që kundërshtari po mundohet të na shpërqëndrojë. Ata thonë, "Të lutem, eja të takohemi. Ne duam të të shpërqëndrojmë ty, që të fitojmë kohë, që të të iki nga duart ajo që ti ke filluar."

Në fakt, më shumë se kurrë, ka 1 mijë gjëra që mund të të shpërqëndrojnë ty. Ka kaq shuuuumë shpërqëndrime, mesazhe, notification, inbox, grupe në messenger, në Instagram, në Whatsapp, skype, zoom, email, sms, telefonata...

A e ke vënë re? Sot është shumë shumë e lehtë për t'u shpërqëndruar. Të ikën dita, ke bërë shumë gjëra, por, ske bërë asgjë në fund të ditës.

Nëse i ligu nuk të dëmton dot, do mundohet të të shpërqëndrojë.

Çfarë gjejmë te historia e Nehemias?

Kundërshtarë, miq, kritikë që i kërkojnë Nehemias një takim.

Por Nehemia si iu përgjigj?

Ai iu tha: "JO!"

Nehemia, ne duam të diskutojmë me ty disa filozofi të reja, sa kanë dalë nga furra, do të ndihmojnë ty ta shikosh jetën nga një këndvështrim më i gjerë.

"JO, - tha Nehemia, - nuk vij, kam punë për të bërë."

Shiko, gjëja më strategjike që mund të bësh për të arritur atë që po synon, atë që të ka vënë Perëndia në zemër është të jesh i fortë për të thënë "JO" gjërave që të largojnë nga ajo që po bën. Të dish të thuash "Jo". Nëse po synon të rritesh si lider, nëse po synon të ecësh përpara në atë që beson se ta ka vënë Perëndia në zemër, mësohu të thuash "JO".

Sepse të gjithë do të duan nga koha jote, por nëse ti shpërndaresh në 100 drejtime, në fund ke për të gërvishur një çikë këtu, një çikë atje, POR nuk ke për ta bërë tamam atë që duhet. A do vish me mua? JO. A ikim në filan vend? JO. A ke kohë të flasim për ngrohjen globale të lagjes tonë? JO.

Shiko, edhe Jezusi thoshte JO, herë pas here. Mbaroi dita, pasi kishte shëruar dhe ishte kujdesur për shumë, ai merrte varkën dhe ikte me dishepujt e tij, edhe pse aty mund të kishte akoma të sëmurë të pashëruar. Kjo nuk do të thotë që Jezusi nuk kishte zemër të mirë. Jo, jo, ai ishte i mençur. Kishte raste kur ai iu thoshte “JO” turmave dhe shkante në një vend të vetmuar për të kaluar kohë me Atin. *Kam nevojë të rri vetëm me Atin në lutje.*

Dua të nxis ty që je lider, ose po kërkon të drejtosh dhe do të sjellësh ndryshim me jetën tënde. Mëso fjalën “JO” sa më parë, nuk mund të jesh i disponueshëm për të gjithë.

Mos thuaj: “Të Shikoj Një Herë”, as: “Ndoshta” kur në mendje je për “Jo”.

Nëse je i gatshëm për të takuar këdo, shpejt nuk do të kesh më për të dhënë për asnjë.

Ti nuk thua jo, sepse nuk do të kujdesesh, ti thua jo, sepse kujdesesh për atë që të ka besuar Perëndia ty.

Fakti që ti mund ta bësh atë gjë, nuk do të thotë që duhet.

Sa herë insistuan kundërshtarët e Nehemias për ta takuar, ja ta shikojmë:

Nehemia 6:4 *Plot katër herë ata më çuan njerëz për të thënë të njëjtën gjë, dhe unë u përgjigja në të njëjtën mënyrë.'*

A do vish? A do vish? A do vish? A do vish?

Jo, nuk vij.

Hajde bëjmë muhabet.

Jo, jo, jo, jo. Herën e 5-të:

Nehemia 6:5-6 *'Atëherë Sanbalati më dërgoi shërbëtorin e tij që të më thotë po atë gjë për të pestën herë me një letër të hapur në dorë, në të cilën ishte shkruar: "Është përhapur fjala midis kombeve, dhe Gashmui e pohon këtë, që ti dhe judenjtë po kurdisni një rebelim; prandaj, sipas këtyre zërave, ti po rindërton muret, për t'u bërë mbreti i tyre,'*

Është përhapur fjala, kanë dalë fjalë, të gjithë e kanë marrë vesh. Thashetheme. Kanë dalë fjalë, e kemi dëgjuar, ishte në të gjitha portalet, do bjerë tërmet sonte. Tërmetet nuk parashikohen. S'ka gjë, do bjerë, e di unë, se rashë nga krevati në mëngjes dhe u trondita.

Nuk do arrish gjërat e mëdha që po beson, nëse shpërqëndrohesh nga njerëz me “mendje të vogël”.

Nuk mund të fluturosh si shqiponjë kur merr mësimë fluturimi nga pulat.

Mos lejo çfarë thonë të tjerët, të largojë nga ajo që të ka thënë Perëndia. Është përhapur fjala.

Nëse po has kritika tani, një këshillë kam:

Mos e vrit mendjen çfarë thonë kritikët për ty, merakosu më shumë si po ecën në jetën e përditshme, a je duke e nderuar Zotin? Mos ki merakun se çfarë thonë, merakosu se çfarë është e vërteta. Nëse ka diçka në jetën tënde që nuk shkon, shko para Perëndisë, pendohu, kërkoji falje dhe vazhdo atë që ke nisur.

Ata i thanë: “E dimë, ti do që të bëhesh mbret i vetshpallur.”

Nehemia përgjigjet:

Nehemia 6:8 *'Por unë i çova për të thënë: "Punët nuk janë ashtu si thua ti, por ti i shpik në mendjen tënde".'*

Ndryshe: Asgjë nuk është e vërtetë në këto fjalë që kanë dalë.

Në vend të shpërqëndrohej, të mendonte :”Ooo ata nuk më kanë qejf më, si t’ia bëj të më pëlqejnë përsëri”, Nehemia nuk u zhgënjye, por, u fuqizua më shumë.

Nëse do të kënaqësh të gjithë, asnjëherë nuk ke për ta çuar deri në fund atë që ke nisur.

Perëndia është me ne dhe ne do ia dalim. Ja si thuhet te vargu 9:

Nehemia 6:9 *'Tërë këta njerëz në fakt donin të na trembnin dhe thoshin: "Duart e tyre do ta lënë punën që do të mbetet e papërfunduar". Prandaj tani, o Perëndi, forco duart e mia!'*

Si mbyet vargu? Me lutje. Perëndi na forco. Nëse do e lexosh me detaje kapitullin 6 do shikosh që njerëzit punon me një dorë dhe në dorën tjetër mbanin heshta, harqe, shpata.

Ata nuk hiqnin dorë nga thirrja e tyre. Kjo ngjan për të qeshur, por, më duket ish-diktatori ynë e paska lexuar Biblën. Sepse si thoshte ai nga frika mos e pushtonte Anglia ose Amerika? “Në një të dorë kazmën, në tjetrën pushkën.”

Po kështu po punonin njerëzit, në një të anë punonin por, armët mbrojtëse i mbanin afër, në rast se armiqtë suleshin për t’i vrarë ata ishin gati për t’u mbrojtur.

Kur filluan problemet? Kur po mbaronte ndërtimi i murit. Kur Perëndia fillon të të bekojë dhe duket që po të bekon, atëherë fillojnë problemet. Sapo fillon të kesh progres, fillojnë rezistencat. Por do të shikosh edhe dorën e Perëndisë, plot favor.

Në momentin që ti do fillosh grupin e vogël, dikush do të shpërqëndrojë, takimin e dytë apo të tretë.

Në momentin që t'i ndihmon te festimi të dielave, do fillojë të marrë kushëriri 3-të në telefon për kafe, që ka 10 vjet që s'të ka takuar. Kur kujtohet shpërqëndrimi? Kur ti fillon të kesh progres në atë që po fillon.

Ti fillon të ndash lajmin e mirë me dikë, dhe sa je gati, në kulmin e bisedës, kur do i kërkoje për të bërë lutjen e shpëtimit, dikush e thërret atë.

Këto janë shenja, ti je në drejtimin e duhur, i ligu po gjen mënyra për të shpërqëndruar.

Si ia bëri Nehemia me shpërqëndruesit? Hajde mësojmë nga ai parime në lidhje me këtë gjë.

Nehemia 6:10 *'Atëherë unë shkova në shtëpinë e Shemajahut, birit të Delaiahut, që ishte bir i Mehetabeelit, që ishte mbyllur aty brenda; ai më tha: "Takohemi bashkë në shtëpinë e Perëndisë, brenda tempullit, dhe'*

Ooopaaa, doli dhe një tjetër, gjasme shok i Nehemias.

Ajo që është e veçantë, Nehemia ka autoritetin për t'u futur në tempull, por nëse do fshihej aty për interesa personale dhe jo për të shërbyer në tempull, do ishte duke abuzuar me autoritetin e Tij. Do mëkatonte para Perëndisë, dhe do humbiste besueshmëria e Tij para njerëzve që po drejtonte.

Çfarë bëri Nehemia?

Nehemia 6:11 *'Por unë u përgjigja: "A mundet një njeri si unë të marrë arratinë? A mundet një njeri si unë të hyjë në tempull për të shpëtuar jetën? Jo, unë nuk do të hyj".'*

Pastaj:

Nehemia 6:12-13 *'Kuptova pastaj që Perëndia nuk e kishte dërguar, por kishte shqiptuar atë profeci kundër meje, sepse Tobiahu dhe Sanbalati e kishin paguar. Ishte paguar pikërisht për këtë: për të më trembur dhe për të më shtyrë të veproja në atë mënyrë dhe të mëkatoj, dhe kështu të më dilte një nam i keq dhe të mbulohesha me turp.'*

Nehemia thotë: *Unë nuk fshihem! Nuk do shfrytëzoj mundësitë për të ruajtur jetën time. Nëse do kisha merakun tim, isha mirë te pallati i mbretit në Persi. Nuk kam ardhur për t'u bërë i famshëm por për të ndërtuar një mur dhe këtë po bëj. Nuk ka gjë që më shpërqëndron mua nga ajo që duhet të bëj. Nuk ka shpërqëndrim, nuk ka tundim, nuk ka frikë, nuk ka gjë që më ndalon të bëj atë që më ka thënë Perëndia. Sytë i kam te thirrja që më ka dhënë Perëndia. Jam këtu sepse Zoti më ka thirrur, i shërbej atij nga dita e parë dhe do i shërbej Atij deri në fund.*

Çfarë ndodh kur ke një qëndrim të tillë? Kundërshtarët nuk largohen, ngrenë kokën herë pas here. Mundohen herë pas here për ta lodhur Nehemian. E kërcënojnë me jetë dhe me çdo mjet e shpërqëndrojnë. Ky është varg i bukur.

Nehemia 6:3 *'Kështu unë u dërgova atyre lajmëtarë për t'u thënë: "Jam duke bërë një punë të madhe dhe nuk mund të zbres. Pse duhet ta ndërpresim punën, kur unë po e lë për të zbritur tek ju?".'*

Ky është një nga vargjet e preferuara për mua te libri Nehemias. Unë nuk zbres nga skela, nga shkalla, jam duke punuar, duke ndjek thirrjen e Perëndisë, po bëj murin rrethues që më ka besuar Perëndia.

Jam duke bërë një punë të madhe, nuk mund të zbres.

Nëse e mban mend te pjesa e parë e serisë,

Nehemia 2:18 *'U tregova pastaj atyre si dora bamirëse e Perëndisë tim kishte qenë mbi mua si dhe fjalët që mbreti më kishte thënë. Atëherë ata thanë: "Të ngrihemi dhe t'i vihemi ndërtimit!'. Kështu morën kurajo për t'i forcuar duart e tyre për këtë punë të rëndësishme.'*

Perëndia më ka krijuar për këtë gjë. Më ka vendosur në vendin e duhur, në kohën e duhur. Unë po bëj diçka që do mbahet mend edhe pasi të iki unë nga kjo botë. Kjo është një punë e madhe.

Nehemia pra, iu dërgon një mesazh gjithë armiqve, kundërshtarëve, kritikëve. Unë po bëj një punë të madhe, nuk zbres dot nga skela. Nuk më shqetëson opinion juaj, po bëj një punë të madhe. Kritikat tuaja nuk më trembin se unë po ndjek thirrjen e Perëndisë, po bëj një punë të madhe.

Nuk po bëj diçka për t'iu bërë qejfin juve dhe askujt. Perëndia më zgjodhi dhe më caktoi për këtë punë të madhe. Po ndjek qëllimin e tij për jetën time, po bëj një punë të madhe, nuk ndaloj dot. Nuk e di se kujt i shkon ky mesazh sot, në situatën ku është.

Ndoshta je nënë me fëmijë të vegjël që thua si nuk paskan fund pampersat, vendos bosh e hiq plot e përplot. Ndoshta ti ndihesh e lodhur dhe e zhgënjyer sepse mendon që mund të kishe bërë 100 punë të tjera. Por kjo stinë që po kalon nuk zgjat gjithmonë, mos ndalo së kujdesuri për fëmijën tënd të çmuar. Ajo që po bën ti është punë shumë e madhe. Mos hiq dorë nga ajo punë e madhe dhe e rëndësishme. Do ikin vitet dhe nuk do kesh pishmane, sepse kur ishte koha ti dhe maksimumin tënd. Ti po bën një punë të rëndësishme.

Ka filluar shkolla, dhe ti fillove shumë mirë javën e parë, por pastaj po shpërqëndroheshe nga shumë mesazhe dhe nuk po merrje më aq shumë zemra në Instagram sa gjatë verës. Mos hiq dorë nga shkolla, ajo është punë shumë e madhe për ty. Mos lër gjë të shpërqëndrojë, fike internetin 3-4 orë në ditë, nuk shembet bota, ta garantoj. Por ti po bën një punë të madhe, shkolla nuk zgjat gjithmonë, ka një kohë për çdo gjë, koha jote është të shkëlqesh në mësim.

Po mendoj për dikë që ka filluar të shlyejë kredinë apo lekët që ke marrë borxh, apo je duke ndryshuar një zakon të keq, cigaren, fjalorin e pisët, apo të fjeturit para orës 12.

Mos hiq dorë, gur, gur bëhet mur.

Nëse të thotë shoku jot që ndize dhe një, thuaj JO, JO, JO, JO, 4 herë. Unë kam një punë të rëndësishme nesër, prandaj do fle herët që të jem gjithë energji.

Unë kam një punë të rëndësishme për të bërë, nuk heq dorë.

Ndoshta po ndihmon te fëmijet dhe thua, sa të pabindur janë, sa të padëgjueshëm, do heq dorë. Jo, ti po bën një punë të rëndësishme, mos hiq dorë.

Ti ke një dëshirë të re, një vizion për diçka, një gjë që të rëndon në zemër, ti do që të sjellësh ndryshim, por duket sikur hedh 2 hap para, 3 hapa mbrapa, por mos hiq dorë, lufto fort. Ti di që Perëndia thotë mos u lodhni duke bërë të mirën. Dhe në kohën e duhur ti do t'ia korrësh frytet.

Nëse dikush të zhgënjën, thuaji që kjo është gjëja ime, thirrja ime, unë nuk heq dorë dot. Po bëj një punë të madhe dhe nuk heq dot dorë pa e çuar deri në fund. Vargjet 14-15 janë një përfundim fantastik.

Por para se ti lexojmë dua të kuptosh një gjë. Kur shikon rezultatin, nuk është se erdhi, sepse ndodhi një mrekulli nga qielli, Zoti zbriti një mur të përfunduar dhe ua vendosi gati.

Mrekullia ndodhi ndërsa Nehemia po drejtonte dhe favori i Perëndisë erdhi ndërsa shumë krahë u bashkuan bashkë, njerëz të zakonshëm. Ai po lutet

përsëri, të njëjtit Perëndi që e pajisi, të njëjtit Perëndi që i qëndroi afër, që e fuqizoi, të njëjtit Perëndi që i dha favor dhe fitore. Ja ce cila ishte mrekullia;

Nehemia 6:14-15 *'O Perëndia im, kujtoje Tobiahun dhe Sanbalatin, për këto vepra të tyre, si edhe profeteshën Noadiah dhe profetët e tjerë që kanë kërkuar të më trembin! Muret u përfunduan ditën e njëzetepesë të muajit Elul, brenda pesëdhjetë e dy ditëve.'*

Ajo që më pëlqen te kjo histori është se nuk pati ndërhyrje supernatyrore, apo mrekulli nga qielli. Nuk pati një gomar që foli siç i ndodhi Balamit, nuk ra zjarr nga qielli siç ndodhi me Elian, nuk u hap deti siç ndodhi me Moisiun. Gurët dhe tullat nuk ranë nga qielli. Nuk pa një ushtri engjëjsh siç mbrojtën Eliseun. Nuk pati një kor engjëjsh duke kënduar “We are the champions my friend, We will keep on fight to the end. We are the champions, We are the champions...”

Nuk pati asnjë mrekulli supernatyrore. POR ajo që ndodhi ishte një djalë i thjeshtë, që iu thye zemra për popullin e Tij.

Çfarë bëri kur iu thye zemra? U ul edhe qau.

Po pastaj? U ul në gjunjë edhe u lut. U çua dhe veproi, bëri diçka.

Gjatë gjithë historisë nga fillimi deri në fund, kërkoi Zotin rregullisht. Pati një vizion të qartë, në një fjali. Bëri plane të kujdesshme. Frymëzoi skuadrën e tij.

Nuk u shpërqëndrua nga kritikët, i mbajti sytë te synimi i tij.

Kur u munduan ta shpërqëndronin, ai i tha jo çdo ftese. Vargu 16:

Nehemia 6:16 *'Kur tërë armiqtë tanë e mësuan këtë gjë dhe tërë kombet që na rrethonin e panë, e ndjenë veten shumë të dëshpëruar, sepse e kuptuan që kjo vepër ishte kryer me ndihmën e Perëndisë tonë.'*

Kush e mori lavdinë në fund? Perëndia, Ai që e thirri Nehemian, Ai që e fuqizoi, Ai që hapi dyert, Ai që e kreu këtë punë, lavdinë e mori Perëndia që e filloi këtë gjë prej fillimit.

Perëndia ishte aty, në fillim, në mes të problemeve, kur u lodhën, Perëndia ishte aty kur arritën fitoren.

Ku je ti, në cilin pjesë të procesit? Kudo që të jesh Perëndia është me ty. Nuk do të lërë, as nuk do të braktisë, ai do të fuqizojë. Ai do të fuqizojë thirrjen që ke ti. Nuk ta heq njeri. Kur të lëshohen kundërshtarët, Perëndia është aty me ty.

Ai që është në ty, është më i madh se ai që është kundër teje.

Çdo gjë është e mundur me Perëndinë, kur kundërshtari do mundohet të largojë, thuaj jo, jo, jo, jo, unë po bëj një punë të madhe dhe nuk do heq dorë.

Nuk ke për ta përfunduar, nëse nuk e ke filluar!

Prandaj lutemi, “Atë, me fuqinë e Frymës tënde, na pajis për t’u shërbyer njerëzve të tu, fëmijëve të tu, kishës tënde për të bërë atë që Ti do të bëjmë.”

Pse u fokusuar në 4 mesazhe në këtë gjë?

Sepse Jezusi tha që dy gjëra kanë rëndësi, Duaje Perëndinë, adhuroje Perëndinë, duaji njerëzit, ndikoji njerëzit.

Ne e dimë që këto dy gjëra kanë vlerë kur ndodh një vdekje, tragjedi, thërrasim o Zot, pastaj pyesim për njerëzit.

Çdo njeri di që së pari këto të dyja kanë rëndësi, Perëndia dhe njerëzit.

Nuk kemi nevojë të ndodhin momente tronditëse për tu kujtuar që këto të dyja kanë rëndësi.

Prandaj na ka dhënë Perëndia dhunti, talente, pasione, përvojë, për t’iu shërbyer të tjerëve. Prandaj thotë Bibla që vendosini në shërbim të njëri-tjetrit dhuntitë që keni marrë.

Lutu Perëndisë, më trazo, më sfido të përdor dhuntitë që më ke dhënë ti, që të sjell ndryshim aty ku jam.

A je gati për t’i përdorur që Perëndia të marrë lavdi prej teje?

Në momentin që ti e di se çfarë do Perëndia të bësh, hidhe hapin për të bërë atë gjë.

Le të fillojmë punët e rëndësishme. Duam të bëjmë më shumë.

Le të lutemi.

Lutja e shpëtimit.